

BALADA ZE STARÉHO HRADU

G D Emi C

V šeru svý komnaty potichu sedí
Ruce má sepjatý, nepije, nejí

G D

Nedá mu zapomenout, nedá mu spát

Emi C D

Marně to zkoušel tolikrát, tolikrát

Zamčená ve věži, hlídaná stráží
Do duše nasněží, do srdce vráží
Tisíce hrotů pro jedno z jmen
Těžký je úděl princezen, princezen

Jen starý hrad dnes příběh vypráví, rytířský řád, láska a bezpráví
Jen starý hrad, až sněhy roztají, možná se pak dvě duše potkají, potkají

Hlavou se myšlenky zmateně honí
Výjevy ze scénky o něm a o ní
Když rozum s citem válčí, je v roli vězně
Sní králův rytíř o princezně, o princezně

Znala ho od mala a jak čas plynul
Nic víc si nepřála, by nezahynul
Aby se z bitev vracel, s ním jeho smích
Doteky rukou, pohled očí, krásný hřích

Jen starý hrad dnes příběh vypráví...

Křížová výprava ve Svaté zemi
Lázeň to krvavá, tam mezi všemi
Padlými vojáky v bojích se Saracénem
Umírá králův rytíř na rtech s jejím jménem

Když v okně bez mříží ve věži stojí
V duchu ho vyhlíží, jak v plné zbroji
Za ní zas pospíchá a zas jsou spolu
Pak oči zavírá, v tekoucích slzách padá dolů

Jen starý hrad dnes příběh vypráví...

Přišla jak černý mrak tahle zlá doba
Někdy to bývá tak, však dodnes oba
Bloudí tu chodbami, prochází komnaty
Možná je jednou potkáš oba právě ty

Jen starý hrad dnes příběh vypráví...
Jak vzduchem šíp když kolem proletí
Snad bude líp jim v dalším století
Je věčná tma, kde duše bloumají
Snad tihle dva se v ní jednou potkají